

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (1) jest mieszkańcem R.. Pracuje jako górnik w Kopalni (...) w J.. W godzinach rannych, w dniu 18 października 2014r., po skończonej pracy i spożyciu dwóch piw, wraz z żoną i znajomymi, przyjechał na grzyby do K.. Samochodem marki H. (...) kierowała żona bowiem on sam nie posiada prawa jazdy. W trakcie zbierania grzybów ze znajomymi w czwórkę wypili 0,5 l wódki czystej. Potem zaszła potrzeba przestawienia zaparkowanego samochodu w inne miejsce z uwagi na zmianę miejsca zbierania grzybów. A. K. (1) podjął decyzję przestawienia swojego samochodu. Miał do przejechania około 500 m. Po przejechaniu pewnego odcinka drogi, został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji.

Podczas kontroli drogowej A. K. (1) został przebadany urządzeniem elektronicznym na zawartość alkoholu. Przeprowadzone badanie wykazało kolejno 0,54 i 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kierujący przyznał, iż nie posiada uprawnień do kierowania. Po wykonanych czynnościach został zwolniony.

dowód: - wyjaśnienia A. K.- k. 12-13, 15, 29-30,

- protokół użycia alcosensora - k. 2,
- świadectwo legalizacji - k. 3.

A. K. (1) jest żonaty. Na utrzymaniu posiada niepracującą żonę oraz wnuka jako rodzina zastępcza. Legitymuje się wykształceniem zawodowym i z zawodu jest górnikiem. Pracuje zawodowo za miesięcznym wynagrodzeniem od 1.800 zł do 2.300 zł. Jego majątek stanowi mieszkanie własnościowe i samochód osobowy. Nie był karany psychiatrycznie, ani odwykowo. W przeszłości był karany sądownie dwa razy. Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem z dnia 22 stycznia 2007r. w sprawie sygn. akt IX K 762/06 skazał A. K. (1) za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 50 stawek dziennych grzywny każda po 40 zł, orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, świadczenie pieniężne w wysokości 300 zł oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości. Następnym wyrokiem z dnia 06 lipca 2011r. ten sam Sąd w sprawie III K 401/11 za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk orzekł wobec A. K. (1) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 40 zł każda, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat i świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł.

dowód: - wyjaśnienia A. K. - k. 29,

- dane osobowe - k. 16,
- dane o karalności - k. 6-7,
- odpisy wyroków - k. 17, 18.

Oskarżony A. K. (1) słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do kierowania samochodem w stanie nietrzeźwym, ale tylko na krótkim odcinku drogi. Wskazał, iż wcześniej samochodem jechała jego żona, a on chciał jedynie - będąc na grzybobraniu - samochód przestawić w inne miejsce. Podał, iż w dniu zdarzenia, rano po pracy wypił dwa piwa, a podczas zbierania grzybów 0,5 l wódki w cztery osoby. Przyznał, iż nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami gdyż w 2011r. Sąd orzekł wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów i już nie starał się o odzyskanie prawa jazdy. Dodał, iż jest jedynym żywicielem rodziny, a nadto wychowuje wnuka, który jest chory na padaczkę. Przed Sądem oskarżony podtrzymał swoje wyjaśnienia. Podkreślił, iż samochodem chciał jedynie przejechać 500 m. Oświadczył, że ma chorą łękotkę i czeka na zabieg.

dowód: - wyjaśnienia A. K. - k. 12-13, 15, 29-30.

Sąd zważył, co następuje:

po przeprowadzonym postępowaniu dowodowym wina i okoliczności czynu popełnionego przez oskarżonego A. K. (1), w ocenie Sądu, nie budzą wątpliwości.

Stan faktyczny Sąd zbudował w oparciu o przeprowadzone dowody, a to głównie wyjaśnienia samego oskarżonego oraz z dokumentów w postaci protokołu użycia alcosensora, odpisów wyroków sądowych, czy danych o karalności. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego bowiem są one zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Wyjaśnienia te również budują logiczną ciągłość i przebieg zdarzenia z udziałem oskarżonego.

Ustalony stan faktyczny nie budzi wątpliwości, że w dniu 18 października 2014r. A. K. (1) kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwym, co wyjaśnił sam oskarżony, a potwierdziło przeprowadzone przez funkcjonariuszy badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Na podstawie wyjaśnień oskarżonego, Sąd przyjął, iż mężczyzna ten przejechał samochodem niewielki odcinek drogi i to tylko w celu przestawienia pojazdu w inne miejsce. Wyjaśnienia oskarżonego potwierdzają także, że był on uprzednio dwukrotnie sądowo skazany za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwym. Wynika to jasno z odpisów wyroków Sądu Rejonowego w Rybniku, jak i danych o karalności.

Dokonana w oparciu o powyższe dowody rekonstrukcja stanu faktycznego nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony swoim czynem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. A. K. (1) kierował bowiem samochodem osobowym, a więc pojazdem mechanicznym, w ruchu lądowym po drodze publicznej, a stan nietrzeźwości stwierdzony został na podstawie badania urządzeniem elektronicznym do tego przeznaczonym. Jednocześnie był on uprzednio prawomocnie skazywany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym. Prowadzenie w stanie nietrzeźwości pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w sytuacji, kiedy oskarżony był wcześniej skazany prawomocnym wyrokiem za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, stanowi czyn wypełniający znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. W tym zakresie Sąd

2

zgodził się z kwalifikacją prawną czynu zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia, jaka przyjął oskarżyciel publiczny.

Wobec powyższego, Sąd uznając oskarżonego A. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa orzekł wobec niego karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat i oddał go w tym czasie, stosownie do treści art. 73 § 1 kk, pod dozór kuratora. Sąd orzekł jednocześnie wobec A. K. (1), na podstawie art. 42 § 2 kk, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Nadto, na podstawie art. 71 § 1 kk, orzekł względem oskarżonego, obok kary pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 60 stawek dziennych po 40 zł każda.

Analizując kwestię wymiaru kary za przypisane oskarżonemu A. K. (1) przestępstwo, Sąd kierował się doktrynami opisanymi w z art. 53 § 1 i 2 kk zważając, aby wymiar kary był adekwatny do stopnia winy oraz współmierny do stopnia społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu, właśnie kara pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonego, spełni wobec niego cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz znajdzie odzwierciedlenie w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem Sądu, orzeczenie takiej kary towarzyszy przekonanie, iż będzie ona ostatecznie wystarczająca do osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, przede wszystkim z punktu zapobieżenia powrotu do przestępstwa. Sąd uznając za spełnione przesłanki z art. 69 kk, zastosował wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności w zawieszeniu w przekonaniu, że jej dolegliwość przejawiająca się w możliwości zarządzenia wykonania kary, ostatecznie wpłynie na niego pozytywnie, a przede wszystkim zapobiegnie dopuszczaniu się przez niego kolejnego czynu zabronionego i wzbudzi w oskarżonym zrozumienie, że za negatywne zachowanie należy ponieść określone konsekwencje.

Czyn oskarżonego zasługuje na potępienie i należy traktować go jako wysoce naganny. Jednakże Sąd wziął pod uwagę postawę oskarżonego oraz jego sytuację życiową. Jak do tej pory A. K. (1) był karany dwukrotnie i to tylko za przestępstwa drogowe popełnione w 2006r. i w 2011r. Można zatem zasadnie przyjąć, iż nie łamie nagminnie prawa. Jak sam wyjaśnił, mając w pamięci uprzednie skazania, nie kierował samochodami przez poprzedzający zdarzenie okres 3 lat. Przejechał samochodem w pobliżu lasu i to tylko krótki odcinek drogi. Nie stworzył żadnego realnego zagrożenia w ruchu drogowym. Do zarzucanego czynu przyznał się w całej rozciągłości, nie kluczył w wyjaśnieniach, wyraził skruchę i żal z powodu popełnionego występk. A. K. (1) ma na utrzymaniu niepracującą żonę, a także wnuka z defektem zdrowotnym. Spłaca kredyt. Nadto sam ma problemy ze zdrowiem i czeka go zabieg chirurgiczny. Zdaniem Sądu są to szczególne okoliczności z art. 69 § 4 kk, które należało uwzględnić na korzyść oskarżonego. Nie bez znaczenia w tym kontekście pozostaje fakt, iż zastosowanie wobec oskarżonego kary o charakterze izolacyjnym, pozbawi nie tylko jego, ale także osoby mu najbliższe, możliwości utrzymania. Tylko oskarżony pracuje zarobkowo, spłaca zaciągnięty kredyt. Mając także na uwadze wiek A. K. (3), w przypadku utraty pracy, miałby w przyszłości kłopoty ze znalezieniem nowej pracy i utrzymania rodziny. W ocenie Sądu oskarżony zrozumiał swój błąd i zdaje sobie sprawę z powagi sprawy. W związku z tym Sąd stanął na stanowisku, iż oskarżony zasługuje

na instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary, co wyraził w punkcie II części dyspozytywnej wyroku. W przedmiotowej sprawie, zdaniem Sądu, oskarżony zasługiwał na danie mu szansy, a to z uwagi na jego sytuację życiową, a jedynie czas zweryfikuje trafność orzeczenia w tej materii. Także pomocnym w tym zakresie będzie dozór kuratora, który Sąd orzekł na podstawie art. 73 § 1 kk oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora. Ten środek również winien wzmocnić u oskarżonego poczucie respektowania prawa i nie wchodzenia w konflikt z nim w przyszłości.

W kontekście popełnionego występk, Sąd uznał, że na mocy art. 71 § 1 kk zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności, należy wobec oskarżonego orzec grzywnę, która w zaistniałej sytuacji będzie stanowiła realną dolegliwość dla oskarżonego, zarówno z punktu widzenia celów zapobiegawczych i wychowawczych, które ma osiągnąć kara w stosunku do sprawcy, jak również odegra istotną rolę z punktu widzenia kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i umacniania przekonania, że zaatakowane przestępstwem dobra są rzeczywiście chronione. Mając na uwadze sytuację materialną A. K. (1), jego realne możliwości zarobkowe, jak również kaliber popełnionego przestępstwa i orzekane uprzednio kary, w tym wysokość grzywny, grzywna w wysokości 60 stawek po 40,- złotych każda, jest wyważona i adekwatna do popełnionego czynu.

Zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Orzekając tego rodzaju środek karny i w takim wymiarze Sąd kierował się przede wszystkim wynikiem badania na zawartość alkoholu u oskarżonego, uprzednio orzeczonymi zakazami prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz czasem i miejscem zdarzenia. Orzeczony rodzaj i wymiar zakazu prowadzenia pojazdów jest w pełni zasadny i podyktowany charakterem popełnionego przestępstwa oraz rodzajem pojazdu, jakim kierował oskarżony. Spożywając wcześniej alkohol A. K. (1) - mimo wszystko - winien zdawać sobie jednakowoż sprawę, że kierując samochodem stwarza przede wszystkim zagrożenie dla innych użytkowników dróg. Nadto miał w pamięci, iż nie posiada uprawnień do kierowania, a zatem wcale nie powinien wsiadać za kierownicę samochodu. W uznaniu Sądu okres orzeczonego zakazu spełnia swe cele w zakresie prewencji indywidualnej w postaci powstrzymywania się oskarżonego w przyszłości od prowadzenia pojazdów pod wpływem alkoholu, a także wypełnia wymogi z zakresu prewencji generalnej, skutecznie oddziałując na potencjalnych sprawców tego typu przestępstw.

Kierując się tym, iż oskarżony pracuje zawodowo, posiada dochody, Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obciążając go zarówno poniesionymi wydatkami, jak i opłatą. W ocenie Sądu oskarżony jest w stanie ponieść koszty bez uszczerbku dla siebie i rodziny, a to z uwagi na jego realne możliwości zarobkowe.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.